

Sygn. akt I C 497/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Kostrzewa
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agata Bober

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa S. G.

przeciwko M. A. (1)

o zapłatę

I.zasądza od pozwanej M. A. (1) na rzecz powoda S. G. kwotę 14 370 zł (czternaście tysięcy trzysta siedemdziesiąt złotych)z ustawowymi odsetkami od dnia 6.06.2013r. do dnia zapłaty;

II.zasądza od pozwanej M. A. (1) na rzecz powoda S. G. kwotę 2597 zł (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

SR Stanisław Kostrzewa

Sygn. akt I C 497/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 czerwca 2016 r.

Powód S. G. w żądaniu pozwu domagał się zasądzenia od pozwanej M. A. (1) kwoty 14 370 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając pozew powód podał, że w dniu 13.10.2009 r. udzielił pozwanej pożyczkę w kwocie 3000 funtów angielskich. Podał, że zgodnie z kursem NBP z dnia 22.04.2013 r. wartość jednego funta szterlinga wynosi 4,79 zł więc udzielona kwota pożyczki odpowiada łącznej kwocie 14 370 zł. Wskazał, że pozwana wielokrotnie deklarowała spłatę zadłużenia jednakże do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała należności. Wezwanie pozwanej do dobrowolnego spełnienia świadczenia okazało się bezskuteczne.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 1.08.2013 r. sygn. akt VI Nc-e 1393051/13 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanej M. A. (1) aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła powodowi kwotę 14 370 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 6.06.2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 580 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniosła sprzeciw do Sądu.

Od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1.08.2013 r. pozwana M. A. (1) wniosła sprzeciw domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania.

Pozwana przyznała, że otrzymała od powoda S. G. w dniu 13.10.2009 r. przelew w kwocie 3000 GBP na konto w (...)zatytułowany „Rok nienawiści i miłości”, co miało oznaczać bliską relacją osobistą i uczuciową stron oraz, że nie jest to pożyczka. Pozwana oświadczyła, że nie zawierała nigdy z powodem umowy pożyczki, a on przesłał jej powyższą kwotę na utrzymanie w Polsce. Pozwana wyjaśniła, że w 2009 r. podczas jej pobytu w L. była z powodem w związku, który po dwóch bezskutecznych miesiącach poszukiwań przez powódkę pracy namówił ją na powrót do Polski, a przelew został wykonany z inicjatywy i na życzenie powoda już po wyjeździe pozwanej z L.. Wskazała, że na początku 2011 r. (już po ich rozstaniu) powód zażądał zwrotu pieniędzy przesyłając pozwanej wydruk potwierdzenia przelewu z banku czego jednak nie uczyniła bo przelew jej zdaniem nie był pożyczką. Pozwana podała, że nie przypomina sobie by wysłała do powoda maile z dnia 14.03.2011 r. i 17.03.2011 r. wskazując, że hasło do jej skrzynki posiadały też inne osoby, w tym również powód. Podała, że w grudniu 2012 r. powód udał się do w K. do jej przyjaciela M. G. (kolega stron ze studiów) i zażądał od niego spłaty 3000 funtów. Podniosła, iż powód złożył na nią zawiadomienie do Urzędu Skarbowego (przedstawiając ten sam dowód wpłaty na 3000 funtów) twierdząc, że wynajmuje od niej mieszkanie, a pozwana nie rozlicza tego w Urzędzie Skarbowym. Zdaniem pozwanej powód chce odzyskać darowiznę bo obwinia ją za swoje niepowodzenia w życiu osobistym po rozstaniu z pozwaną i jest motywowany chęcią zemsty.

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska nadto powód zaprzeczył aby łączyła go bliższa relacja z pozwaną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.10.2009 r. powód S. G. wykonał przelew bankowy w kwocie 3000 GBP (funtów) na konto pozwanej M. A. (1) w (...). W tytule przelewu zapisano „rok nienawiści i miłości”.

(dowód: potwierdzenie przelewu k. 22, potwierdzenie wykonania przelewu z (...) k. 34)

Powyższa kwota 3000 funtów jaką powód przelał na konto pozwanej to były oszczędności powoda jakie powstały w tym okresie.

(dowód: zeznania powoda S. G. k. 59-60)

Powód S. G. i pozwana M. A. (1) poznali się w latach 90 - tych podczas studiów na Wydziale Architektury Politechniki (...) w K., Studiowali na jednym roku razem z M. G., a pozwana wówczas była dziewczyną M. G..

Po studiach pozwana wraz z M. G. wyjechali do pracy do Irlandii i mieszkali tam razem w latach 2005-2008. Potem M. G. z powodów zdrowotnych musiał powrócić do Polski. Pozwana od kiedy w 1999 roku ukończyła studia nie utrzymywała kontaktu z powodem.

Powód S. G. od 1.03.2006 r. do chwili obecnej zamieszkuje i pracuje w L.. W tym czasie (do 2013 r.) był w Polsce około 5 razy. Powód w lutym 2011 r. miał propozycję pracy w RPA i miał tam wyjechać pod koniec 2011 r.

(dowód: zeznania świadka M. G. k. 45 - 46, zeznania pozwanej M. A. (1) k. 54-55, zeznania powoda S. G. k. 59-60)

Pozwana kiedy straciła pracę w Irlandii, zaczęła szukać pracy w L.. Plan miała taki, że przez pierwsze dwa tygodnie miała mieszkać w mieszkaniu koleżanki I. O.. Wcześniej jednak potrzebowała noclegu na dwa dni i szukała go u znajomych.

W dniu 17.07.2009 r. pozwana wysłała ze swojej skrzynki (...) do powoda (...) maila z zapytaniem czy nadal mieszka w L. bo ona w ostatniej chwili poszukuje noclegu na 1-2 noce i nawet jeśli by nie mógł jej pomóc to zaproponowała mu spotkanie w tym mieście w kolejnym tygodniu.

(dowód: wydruk wiadomości mailowej ze skrzynki powoda z dnia 17.07.2009 r. k. 44, zeznania pozwanej M. A. (1) k. 54-55, zeznania powoda S. G. k. 59-60)

Po przyjeździe do L. pozwana zamieszkała u powoda na kilka dni, a potem przeniosła się do mieszkania I. O. i mieszkała tam przez dwa tygodnie, do czasu gdy znalazła i wynajęła mieszkanie w południowym L.. Pozwana cały czas szukała pracy. Pomagał jej w tym powód, tłumaczył jej gdzie szukać biur projektowych, gdzie wysyłać aplikację o pracę, jak sporządzać portfolio, jak kupić bilet na komunikację miejską.

(dowód: zeznania świadka M. G. k. 45, zeznania pozwanej M. A. (1) k. 54-55, zeznania powoda S. G. k. 59-60)

Kiedy pozwana mieszkała u I. O. to powód składał jej bardzo często wizyty, przywoził jej kwiaty, prezenty, zapraszał w weekendy na wycieczki po L. i do innych miejscowości w Anglii. Powód kupił pozwanej buty, plan miasta, kartę magnetyczną do komunikacji w mieście, jak szli do muzeum to powód płacił za bilety, powód zapłacił też pozwanej za bilet na pociąg do M. gdzie pozwana otrzymała zaproszenie na rozmowę kwalifikacyjną o pracę. Pozwana z powodem zaczęli się regularnie spotykać, zostali parą, pozwana miała klucze od pokoju powoda w L.. Strony spędziły ze sobą w L. okres od końca lipca do około połowy października 2009 r.

Ponieważ pozwana przez dłuższy okres nie mogła znaleźć pracy w L., skończyły się jej pieniądze, wróciła do Polski i zamieszkała w B.. Powód został w Anglii. Powód z pozwaną utrzymywali kontakt mailowy i przez skypa, w pierwszej połowie 2010 r. zaprzestali kontaktów.

(dowód: zeznania świadka M. G. k. 45 - 46, zeznania pozwanej M. A. (1) k. 54-55, zeznania powoda S. G. k. 59-60, zdjęcie fotograficzne k. 35)

Pierwszy raz powód zaczął domagać się od pozwanej zwrotu kwoty 3 000 funtów na początku 2011 r. Powód zadzwonił do firmy (...) w W., z którą pozwana wówczas współpracowała i zażądał kategorycznie żeby mu zwróciła pieniądze, które jej przelał w 2009 r.

W meilu z dnia 14.03.2011 r. wysłanego ze skrzynki pozwanej (...) na skrzynkę powoda (...) pozwana pytała powoda czy domaga się natychmiastowej spłaty, podała, że postara się uregulować należność w ratach, zaczynając od maja, a jeśli jest powód w trudnej sytuacji finansowej albo z innych powodów koniecznie chce odzyskać pieniądze natychmiast, to aby to wprost napisał językiem potocznie uznanym za zrozumiałe i napisała w meilu pozwana, że nie sprawdzają się środki wyrazu stosowane przez powoda w potocznej konwersacji na tematy banalne „do jakich należy ustalenie warunków spłaty pożyczki”.

W meilu z dnia 17.03.2011 r. wysłanego ze skrzynki pozwanej (...) na skrzynkę powoda (...) pozwana ponowiła pytanie do powoda: „Czy życzy sobie przelewu na całą kwotę od razu czy też zgodzi się na raty? Odpowiedź jest o tyle ważna, że jeśli wpłata ma być jednorazowa to musi się ubiegać o kredyt. Kredyt dostanie najwcześniej w maju, ponieważ w kwietniu zamyka się rok podatkowy i wtedy będzie dysponować koniecznym kwitkiem z urzędu skarbowego”. W mailu z dnia 19.07.2011 r. pozwana potwierdziła otrzymanie od powoda kodu SWIFT, który jest międzynarodowym kodem do transferów bankowych. Termin zwrotu pożyczki powód z pozwaną ustalili na listopad 2011 r.

(dowód: wydruki maili k. 21-24, częściowo zeznania pozwanej M. A. (1) k. 54-55, częściowo zeznania powoda S. G. k. 59-60)

Pozwana nie zwróciła powodowi żądanej kwoty, a od września 2011 r. zaczęła unikać kontaktu z powodem, odkładała słuchawkę, nie odbierała telefonu, nie odpowiedziała na maile.

Pod koniec 2012 r. powód był w biurze M. G. w K.. Powiedział wtedy M. G., że M. A. (1) jest mu dłużna pieniądze.

(dowód: zeznania świadka M. G. k. 45 - 46, zeznania powoda S. G. k. 59-60)

Pismem z dnia 31.01.2013 r. powód przez swojego pełnomocnika wezwał pozwaną M. A. (1) do zapłaty kwoty 3000 funtów w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Podał w tym piśmie, że wskazana kwota była przedmiotem umowy pożyczki zawartej w dniu 13.10.2009 r. pomiędzy nim a pozwaną i mimo licznych monitów i deklaracji spłaty ze strony pozwanej należność nie została uregulowana. Poinformował pozwaną, że brak wpłaty w wyznaczonym terminie spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 31.01.2013 r. k. 25)

W odpowiedzi na powyższe wezwanie pozwana w piśmie z dnia 1.03.2013 r. do pełnomocnika powoda poinformowała, że wymieniona kwota 3000 GBP nie była pożyczką, że nie zawierała z powodem w żadnej formie umowy pożyczki, w szczególności nie określali terminów spłaty ani żadnych warunków spłaty. Wskazała w tym piśmie pozwana, że wymieniona kwota została przelana na jej konto jako darowizna na co wskazuje tytuł przelewu. Podała, że ta kwota nie była między nimi uzgodniona i nie była jej znana do dnia otrzymania przelewu. Podała, że w tym okresie byli w związku z powodem i powód przekonał ją, że powinna wrócić z L. do Polski, a on prześle jej pieniądze na utrzymanie w pierwszym okresie. Podkreśliła, że od 2009 r. do 2001 r. nie było ze strony powoda żadnych monitów, wezwań do zapłaty ani próby kontaktu w tej sprawie.

(dowód: odpowiedź pozwanej na wezwanie do zapłaty z dnia 1.03.2013 r. k. 36)

W marcu 2013r. powód wystosował pismo do Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. o nieujawnionych dochodach. Informował w nim, że M. A. (1) osiągnęła w 2009 r. nieujawniony dochód w wysokości 15 000 zł (załącznik kopia przelewu na kwotę 3000 funtów brytyjskich), podał, że dochód ten nie wynikał ze stosunku pracy za granicą ani żadnej innej legalnej formy zarobku, która mogłaby być potwierdzona stosowną umową. Ponadto poinformował, że M. A. (1) posiada od 2007 roku mieszkanie w K. przy ul (...), które wynajmuje w celach zarobkowych osiągając z tego dochód co najmniej 2100 zł miesięcznie.

(dowód: pismo S. G. do Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. zatytułowanego „informacja o nieujawnionych dochodach” k. 163)

Zgodnie z informacją z (...) Banku (...) S.A. z dnia 28.04.2016 r. średni kurs NBP dla GBP wynosił w dniu 22.04.2013 r. - 4,7926 zł, w dniu 06.06.2013 r. - 5,0308 zł, w dniu 28.04.2016 r. - 5,6617 zł.

(dowód: pismo (...) Bank (...) S.A. z dnia 28.04.2016r. k. 141)

Administratorem konta poczty elektronicznej powoda (...) jest grupa (...) Sp. z o.o. a pozwanej (...)pl (...). (...) sp. z o.o. Sp. k. Konto powódki zostało założone dnia 30.03.2000 r., dane osobowe to: moni. Zmian hasła do tego konta dokonywano: 25.10.2009r., 24.11.2013 r., 19.02.2014 r.

W piśmie z dnia 23.06.2015 r. Grupa (...). (...) sp. z o.o. Sp. K. poinformowała Sąd Rejonowy w B., iż w skrzynce mailowej (...) nie znaleziono wiadomości tekstowych nadanych w dniach 14.03.2011 r. i 17.03.2011 r. na adres (...)pl. (...) poinformowano, że z uwagi na zbyt długi okres nieużywania konta (...)nie dysponują już logami połączeń z przedmiotowym kontem. Logi połączeń, w tym logi poczty wychodzącej są przechowywane przez okres ostatnich 12 miesięcy.

(dowód: pismo Grupy (...) sp. z o.o. z dnia 11.08.2014 r. k. 76, pismo Grupy (...).Pl z dnia 06.08.2014 r. k. 73, z dnia 21.04.2015 r. k. 100 i z dnia 23.06.2015 r. k. 110a)

Pozwana M. A. (1) ma 43 lata, jest panną, nie ma dzieci. Jest architektem. Obecnie pracuje na zlecenie współpracując z firmą (...) sp. z o.o. w W. - zlecenie wykonuje w K. i jest to firma deweloperska. Średnio miesięcznie zarabia około 3 000 zł, innych dochodów nie ma. Dochód z wynajmu mieszkania w K. w kwocie 2 100 zł pokrywa raty kredytu, który pozwana zaciągnęła w (...) S.A. i miała do spłaty w na dzień 5.02.2014 r. jeszcze około 290 000 zł. Od 2006 r. pozwana ma własnościowe mieszkanie w K. przy ul. (...). Nigdy nie wynajmowała tego mieszkania powodowi. W 2009r. pozwana wynajmowała to mieszkanie K. L.; na żądanie Urzędu Skarbowego w B. przedłożyła umowę najmu mieszkania i rozliczenie najmu za 2009r.

(dowód: dokumenty przesłane przez Urząd Skarbowy w B. w postaci: zeznania podatkowego o nabyciu rzeczy i praw majątkowych SD-3 z dnia 13.10.2009r. M. A. (1), decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. z daty 13.01.2014r. (...) - 881/13, potwierdzenia odbioru decyzji, pisma M. A. (1) do Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. z dnia 26.06.2013r., potwierdzenia wykonania przelewu kwoty 3000 GBP z dnia 28.06.2013r., umowy okazjonalnego najmu mieszkania z dnia 28.01.2009r., rozliczenia najmu mieszkania za rok 2009 w K. (...), historii rachunku bankowego M. A. (1) z daty 21.06.2013r., pisma S. G. do Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. zatytułowanego „informacja o nieujawnionych dochodach”, pisma nr (...) (...) z dnia 25.03.2013r., pisma nr (...) (...) z dnia 26.07.2013r., wezwania Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. z dnia 7.06.2013r. adresowanego do M. A. (1) – zalegające na kartach 147-166 , zeznania pozwanej M. A. (1) k. 54-55)

Powód S. G. ma 43 lata, jest kawalerem, nie ma dzieci. Jest architektem, mieszka i pracuje w L..

(dowód: zeznania powoda S. G. k. 59-60)

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie wyżej wymienionych dokumentów zalegających w aktach niniejszej sprawy, zdjęcia fotograficznego. Moc dowodowa przedłożonych dokumentów nie budziła zastrzeżeń Sądu co do ich autentyczności, dlatego Sąd oparł ustalenia na podstawie tych dokumentów.

Jedynie przedłożona przez powoda dokumentacja mailowa z dnia 14.03.2011 r., 17.03.2011 r., 19.07.2011 r. wysłana ze skrzynki pozwanej na skrzynkę powoda była kwestionowana przez pozwaną – twierdziła, że nie jest ich autorką. Powód wnosił o dopuszczenie w sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki i techniki komputerowej. Sąd powołał biegłego z zakresu informatyki i przestępstw komputerowych mgr inż. G. B. celem wydania stosownej opinii, który jednak po zapoznaniu się z materiałem dowodowym odmówił sporządzenia opinii, z uwagi na brak oryginałów listów e-mail. Sąd zgodnie z sugestiami biegłego zwracał się do administratorów kont stron o udostępnienie tychże oryginałów maili i uzyskał odmowne odpowiedzi z uwagi na nie odnalezienie w/w wiadomości (skrzynka powódki) i na tajemnicę korespondencji (skrzynka powoda). W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy dostarczył jednak podstaw dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy nawet mimo nie wydania w/w opinii przez biegłego. Sąd ostatecznie postanowieniem z dnia 30.06.2016 r. uchylił postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego z zakresu informatyki i przestępstw komputerowych mgr inż. G. B. w niniejszej sprawie i oddalił wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu informatyki i techniki komputerowej w niniejszej sprawie.

Na marginesie należy też podkreślić, że nawet sama pozwana M. A. (1) w swoich zeznaniach nie zaprzeczyła kategorycznie, iż nie wysłała tych maili do powoda, będąc przesłuchiwana zeznała: „Nie przypominam sobie pisania maila do powoda z dnia 14.03.2011 r., ale nie wykluczam, że napisałam tego maila. Raczej nie jestem autorem maila z dnia 17.03.2011 r. zalegającego w aktach ze względu na raty i wyjazd za ocean w tym mailu”.

Podstawę ustaleń Sądu stanowiły także dowody osobowe w postaci zeznań świadka M. G. oraz stron postępowania: pozwanej M. A. (1) oraz powoda S. G..

Świadek M. G., kolega ze studiów stron i ówczesny chłopak pozwanej spontanicznie i logicznie opisywał jego relacje ze stronami niniejszego postępowania od czasów studiów, to, że pozwana wyjechała do L., że mieli romans z powodem oraz, że powód był u niego w pracy w K. informując o zadłużeniu pozwanej u powoda. Zeznania tego świadka znajdują odzwierciedlenie w pozostałych dowodach zatem brak podstaw aby je kwestionować i Sąd w całości obdarzył je wiarygodnością.

Zeznaniom pozwanej M. A. (1) Sąd nie dał wiary w części kiedy wskazywała, że pieniądze w kwocie 3000 funtów, które w dniu 13.10.2009 r. przelała na jej konto powód to była darowizna na jej rzecz, bo nie potwierdziły tego żadne obiektywne dowody. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że pozwana chciała zwrócić powodowi te pieniądze (przelew, raty), nadto pozwana potwierdziła, że powód kontaktował się z nią telefonicznie w tej sprawie w 2011 r. i żądał zwrotu pieniędzy, potwierdził to również świadek M. G. w swoich zeznaniach. Z kolei zeznania powoda S. G. nie były wiarygodne kiedy twierdził, że pozwana była tylko jego znajoma, że nie byli w związku bo ze zgromadzonych dowodów wynika, że byli parą. W pozostałym zakresie zeznania pozwanej i powoda w przeważającej części były ze sobą zgodne, wzajemnie się uzupełniły nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym dlatego Sąd obdarzył je wiarygodnością.

Sąd rozważył, co następuje:

Powód S. G. domagał się zasądzenia od pozwanej M. A. (1) kwoty 14 370 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu pożyczki udzielonej pozwanej.

Pozwana M. A. (1) domagała się oddalenia powództwa twierdząc, że otrzymane od powoda pieniądze były darowizną.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

§ 2. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem.

Umowa pożyczki w swojej treści powinna wskazywać strony umowy z określeniem ich roli w tym stosunku oraz przedmiot pożyczki. Przedmiotowo istotnym elementem umowy pożyczki jest obowiązek zwrotu pożyczki. Bez tego elementu nie ma umowy pożyczki (wyrok SN z dnia 8 grudnia 2000 r., I CKN 1040/98, LEX nr 50828). W sytuacji gdy przedmiotem są pieniądze, wystarczy wskazanie wielkości pożyczki, a w odniesieniu do rzeczy oznaczonych gatunkowo – należy określić ich rodzaj i ilość. Sama nazwa umowy nie musi jeszcze przesądzać jej charakteru. Zgodzić się zatem należy, iż wbrew terminologii przyjętej przez strony, uprawniony organ może ustalić typ czynności prawnej zawiązanej przez strony (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 10 stycznia 1997 r., III SA 1184/95, LEX nr 27413, Zdzisław Gawlik, komentarz do art. 720 kc, Lex/2014). Nadto należy wskazać, że zasada walutowości, której wyrazem jest przepis art. 358 § 1 kc przesądza o tym, że przedmiotem umowy pożyczki może być każdy, a nie tylko polski pieniądz. W razie wyboru waluty obcej, o ile z umowy pożyczki nie wynika nic innego, pożyczkobiorca jest uprawniony do zwrotu pożyczki w walucie polskiej. Przerachowanie wielkości dłużnego zobowiązania dokonuje się w trybie art. 358 § 2 kc.

Należy też podkreślić, że ustawa nie uzależnia ważności umowy pożyczki od zachowania formy szczególnej. Umowa pożyczki, której wartość przenosi 500 zł, powinna być stwierdzona pismem – forma ad probationem (por. art. 74 kc).

Zgodnie z art. 74 § 1 kc zastrzeżenie formy pisemnej bez rygору nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Przepisu tego nie stosuje się, gdy zachowanie formy pisemnej jest zastrzeżone jedynie dla wywołania określonych skutków czynności prawnej.

Jednakże mimo niezachowania formy pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych, dowód ze świadków lub dowód z przesłuchania stron jest dopuszczalny, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę, jeżeli żąda tego konsument w sporze

z przedsiębiorcą albo jeżeli fakt dokonania czynności prawnej będzie uprawdopodobniony za pomocą pisma (art. 74 § 2 kc).

Jak uznał Sąd Najwyższy w wyroku z 17 listopada 2000 r. (V CKN 141/00): „Niezachowanie wymaganej art. 720 § 2 kc formy zawarcia umowy pożyczki ma ten skutek, że sama ta czynność prawna jest ważna, a ustawodawca nakazuje stosować tylko ograniczenia dowodowe określone w art. 74 § 1 kc. Jednakże nawet wymienione tym przepisem ograniczenia dowodowe nie znajdują zastosowania w razie wystąpienia przesłanek wymienionych w art. 74 § 2 kc”.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie to na powódzie ciążył obowiązek wykazania przed Sądem faktu udzielenia pożyczki pozwanej.

Ze zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego wynika, że

strony niniejszego postępowania poznały się w latach 90 - tych podczas studiów na Wydziale Architektury Politechniki (...) w K.. Potem po studiach przez około 10 lat nie utrzymywali ze sobą żadnego kontaktu. Pozwana wyjechała do pracy do Irlandii, a powód do L. i przebywa tam od 1.03.2006 r. do chwili obecnej. Pozwana kiedy straciła pracę w Irlandii, zaczęła szukać pracy w L. i wtedy pomoc zaoferował jej powód i po przyjeździe do L. pozwana mieszkała u niego kilka dni. W tym czasie kiedy pozwana od lipca do października 2009 r. była w L. strony były w związku, często się spotykali, jeździli razem na wycieczki, powód robił pozwanej prezenty. Ponieważ pozwana nie mogła znaleźć pracy w L., a skończyły się jej pieniądze w październiku 2009 r. wyjechała do Polski.

W dniu 13.10.2009 r. powód S. G. wykonał przelew bankowy w kwocie 3000 funtów na konto pozwanej M. A. (1) w (...) – fakt ten nie stanowił kwestii spornej pomiędzy stronami. Powód już w 2011 r. zwracał się do pozwanej o zwrot pieniędzy, które jej pożyczył i dzwonił w tym celu do firmy do W. w której pozwana pracowała. Sąd mając na uwadze pozostały materiał dowodowy dał wiarę zeznaniom powoda, kiedy wskazywał, iż pozwana w trakcie tych rozmów zobowiązała się zwrócić powodowi pieniądze prosząc o rozłożenie na raty (uznanie długu). Zatem bez wątplenia powód wszelkimi sposobami starał się nawiązać kontakt z pozwaną celem zwrotu pożyczonych jej pieniędzy, był też u M. G. i informował go o zadłużeniu pozwanej co ten świadek potwierdził w trakcie przesłuchania.

Należy stwierdzić - dla uzasadnienia powyższego, zeznań świadka i stron - że w niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy pożyczki został uprawdopodobniony za pomocą pisma, skoro powód posiada i przedłożył dowód dokonania przelewu.

Początkiem dowodu na piśmie, czyli dokumentem wykazującym, iż czynność została dokonana, może być każdy dokument, którego treść bezpośrednio lub pośrednio wskazuje na fakt dokonania czynności. Nie jest konieczne, aby pismo to pochodziło od strony, przeciwko której taki dowód będzie prowadzony, ani też aby było podpisane przez jedną ze stron. Może to być dokument prywatny albo urzędowy, wystarczy list, dowód wpłaty, wycinek prasowy, wydruk komputerowy, telefaksowy, telegram itp. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.09.2004 r. sygn. II CK 527/03, LEX nr 174143).

Zgodnie z art. 232 zd. 1 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Skoro zatem pozwana twierdziła, że przekazane pieniądze przez powoda na jej konto w dniu 13.10.2009 r. były darowizną winna była przedłożyć dowody na potwierdzenie tego faktu. Pozwana w toku niniejszej sprawy nie potwierdziła jednak wysuwanych twierdzeń żadnymi obiektywnymi dowodami.

Sama okoliczność, że strony były w związku oraz fakt dokonywania na rzecz pozwanej przez powoda drobnych prezentów, czy też fakt zgłoszenia przez pozwaną darowizny w Urzędzie Skarbowym (zgłoszenie dopiero w grudniu 2013 r. zatem już po wniesieniu pozwu) nie uzasadnia przyjęcia, iż przekazane pieniądze stanowiły darowiznę.

W świetle powyższego z uwzględnieniem ustalonego stanu faktycznego i wniosków wysnutych z wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, że przekazane na konto pozwanej pieniądze w kwocie 3000 funtów stanowiły nie darowiznę, a pożyczkę dla pozwanej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów, art. 481 kc Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 14 370 zł ustawowymi odsetkami od dnia 6.06.2013 r. do dnia zapłaty. Zasądzona kwota żądana przez powoda w pozwie jest przelicznikiem kwoty 3000 funtów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Na koszty procesu w kwocie 2 597 zł złożyły się: kwota 180 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 2 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Stanisław Kostrzewa

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanej M. A. z pouczeniem o apelacji,
3. kal. 2 tygodnie.

S..

I/odnotować wyrok.

II/kal.3 tygodnie.

Brzesko dnia 2016-06-30